

Gedicht van een oude(re) vrouw, voorgedragen door de O.J.P. in de nieuwjaarsnacht op het schoolplein. 1969

(gevonden in het archief en hoe actueel kan de vraag naar woningen zijn na 54 jaar!.....)

**Ik bin al een oold wief,
mien botten bin al stief
Daorum loop ik ok zoe brik**

**Al bin ik oold en versleten,
toch moeten jim et volgende weten.
We hebben jaoren achter Buil woont
en hebben de meensken wel toont,
da'j daor wel konnen leven.**

Mar wat moe'n we now beleven:

**Waar we binnen geboren en getogen
en oonze kiender uut bin 'uitgevlogen'
now moe'n we dat plakken verlaoten.**

**Daor was niet tegen te praoten!
Now moe'n we naor et dörp naost Boijl
en dat vienen wi'j een slecht ruil!**

**We leven toch in een vri'j laand,
daorum kan ik hier niet bi'j mit mien vestaand
We waren graeg hier in Buil bleven
mar ze konden hier oons gien plakken geven**

**'t Het oons verschikkelijk speten
We hadden oonze laeste daegen hier graeg sleten!**

**Daorum wil ik jim waarschouwen:
LAOT JE NIET ET DÖRP UUTDOUWEN!**

(auteur onbekend)